

عنوان مقاله:

توسعه پایدار در اسناد و رویه قضایی بین المللی و الزامات حقوقی ناشی از آن

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی انرژی، محیط زیست، کشاورزی و معماری پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عباد روحی - عضو هیات علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار از جمله مفاهیمی است که در نیم قرن اخیر به ادبیات حقوقی و اسناد حقوق بین الملل وارد شده و واجد آثار حقوقی برای دولتها در ارتباط با حاکمیت دایمی بر منابع طبیعی آنها شده است. این مفهوم در ابتدا در قالب اعلامیه های زیست محیطی و سپس در متن کنوانسیونهای مختلف بین المللی مطرح گردید و به سبب اهمیت وافری که داشت در رسیدگی های محاکم بین المللی نیز مورد استناد قرار گرفته و ایجاد رویه قضایی نموده است. این رویه به حقوق داخلی دولتها هم وارد شده و محاکم ملی نیز از آن استفاده نموده اند. با توجه به اهمیتی که این مفهوم دارد و همچنین جایگاهی که در رویه قضایی بین المللی پیدا کرده است این نوشتار به دنبال بررسی جایگاه این مفهوم در میان منابع حقوق بین الملل بوده و نحوه برخورد دیوان بین المللی دادگستری را با آن به عنوان یک مفهوم و یا یک اصل حقوقی را بررسی نموده و در نهایت به الزامات حقوقی ناشی از آن برای دولتها پرداخته است که بر اساس رویه قضایی دیوان می توان گفت شامل تعهد به حفظ و حراست محیط زیست و پایش مداوم و مستمر پروژه ها و طرحهای عمرانی و ارزیابی اثرات زیست محیطی ناشی از این طرحها می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، حقوق بین الملل محیط زیست ، حاکمیت، حق توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755084>

